

Jerzy Augustyniak

Inowłódź, woj. piotrkowskie. Zamek

Informator Archeologiczny : badania 11, 226-227

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Prace prowadzono na obiekcie usytuowanym w samym centrum wsi, wokół ruin kościoła z XVIII/XIX w. Wykopy nr 1 i 1' założone w północno-wschodniej części na zewnątrz ruin kościoła. Wykop nr 2 we wnętrzu ruin - po stronie południowo - wschodniej, a wykop nr 3 na przeciw wykopu nr 2 po zewnętrznej stronie muru. Ogółem przekopano 132 m².

W wykopach nr 1 i 1' w przemieszanych warstwach znaleziono liczne ułamki naczyń średniowiecznych - natomiast na głębokości od 1,50 - 1,75 m uchwycono pochówki szkieletowe z XVII w. W narożniku południowo - wschodnim wykopu nr 1' - na głębokości od 1,50 - 1,55 m odsłonięto 5 grobów ciałopalnych kultury Łużyckiej grupy górzyckiej z okresu halsztackiego.

W wykopie nr 2 odsłonięto fragment fundamentów budowli prawdopodobnie z XV w., a po stronie południowej od powyższego fragmentu muru - wyeksplorowano 3 pochówki szkieletowe z XV w. W jednym z nich w ustach zmarłego znaleziono monetę /denar wczesnojagielloński z XV w./.

Charakter odsłoniętego fragmentu budowli średniowiecznej nie jest jeszcze zidentyfikowany.

Materiały są w posiadaniu Muzeum Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

Badania będą kontynuowane.

GRZYBIANY, gm.Pole Legnickie
woj. legnickie
Stanowisko 1 i 2

patrz
okres halsztacki

IKZA
woj.rudomskie

patrz
wczesne średniowiecze

INOWŁÓDZ
woj.piotrkowskie
Zamek

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Ośrodek Badań i Dokumentacji
Zabytków w Łodzi

Badania prowadził mgr Jerzy Augustyniak. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybunalskim. Piąty sezon badań. Zamek XIV-XVI w.

W wyniku badań odsłonięto lico zewnętrzne północnego i wschodniego muru obwodowego. Wykonany jest on z nieregularnych odłupków piaskowca miejscowego pochodzenia. W murze północnym zachowanym do wysokości około 2,5 - 3 m wyróżniono dwie warstwy wyrównawcze w odległości około 1,7 m. Grubość muru 2,4 m.

W północno-zachodnim narożniku murów obwodowych odsłonięto półokrągłą skarpe. Różnica w materiale budowlanym wskazuje, że nie pochodzi ona z pierwotnego XIV - wiecznego założenia.

W narożniku północno-wschodnim odkryto reliktów ośmiobocznej wieży o średnicy 10,5 m. Północna część wieży zniszczona zupełnie pozostałe części zachowane do wysokości około 0,5 - 1,5 m od stopy fundamentowej. Relikty wieży zostały zabezpieczone trwale przy zastosowaniu materiału z czynnych do dziś kopalni kamienia w Inowłodzu.

Wschodni mur obwodowy zachowany na długości 19 m do wysokości 3-5 m.

Materiał zabytkowy przemieszany, głównie ułamki ceramiki, kafli z XIV-XVII w.

Materiał zabytkowy, po opracowaniu złożony zostanie w Muzeum w Tomaszowie Maz.

Badania będą kontynuowane, aż do odskonięcia całego założenia. Uczytelniony zarys zamku zostanie zabezpieczony i udostępniony zwiedzającym.

IZDEBNO, gm. Rogowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Biuro Badań i Dokumentacji
Zabytków w Bydgoszczy, Muzeum
Okręgowe w Toruniu oraz Klub
Archeologii Podwodnej "Tryton"
w Bydgoszczy

Badania prowadziła mgr Olga Romanowska-Grabowska. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Trzeci sezon badań. Grodzisko kultury łużyckiej z okresu halerskiego, nikłe ślady osady obronnej wczesno-średniowiecznej, pod wodą zlokalizowana wieża obronna z końca XIII początku XIV wieku.

Kontynuowano prace wykopaliskowe we wschodniej partii grodziska, w rejonie rozpoznanej w latach ubiegłych, ulicy dojazdowej oraz bramy. Głównym celem prac tegorocznych było uchwycenie i rozpoznanie południowego odcinka bramy i przebiegającego do niej wału obronnego.

W wyniku tegorocznych badań uchwycono dalsze elementy ulicy dojazdowej oraz odsłonięto elementy konstrukcyjne bramy, w postaci rzędu słupów, ograniczające jej południowy zasięg.

Badania prowadzone na wale obronnym pozwoliły stwierdzić, że skrzynie wału zabezpieczone były przed rozsuwaniem się przez dębowe legary i pionowo wbite pale, natomiast lico wału, wylepione warstwami jasno-żółtej gliny, w dolnych partiach obłożone było kamieniami.

Od strony jeziora do ulicy wjazdowej dochodziły bezpośrednio skodnie i gęsto wbijane pale, zabezpieczone przez obsuwaniem się przez podłużnie ułożone bale.

Materiał zabytkowy reprezentowany był głównie przez ułamki naczyń oraz kilka dr. rogowych grocików do strzał oraz fr. rogowych przedmiotów.